

Bozsik Péter

Műhiba

avagy jelenés a Kór Házában

szereplők:

- p – péter, a beteg, 40–45 év körüli értelmiségi férfi
- m – mila, a beteg élettársa, 40 körüli csinos, értelmiségi nő
- d – főorvosasszony, 50 körüli, 65-nek kinéző csúnya, goromba nő
- d1 – fiatal, fess, 30 körüli orvos
- d2 – öreg, szemüveges, remegő kezű, alkoholista kinézetű orvos
- á1 – 50 körüli, boldogtalan, goromba ápolónő
- á2 – 20 év körüli segédápoló
- f – fogorvosnő, bájos, idősebb nő, 55–60 körüli (bár mindegy, hogy hány éves)

1. jelenet

(a bizonyosság)

- p: *(délelőtt, kádban ül vagy tusol, a heréit vizsgálja)* mila! gyere má' be!
- m: hol vagy?
- p: a fürdőben.
- m: megint nincs törülköződ?
- p: van, csak gyere be!
- m: miért?
- p: gyere már be! baj van.
- m: *(benyit)* mi?
- p: ezt nézd meg! *(megmutatja a heréit)* a bal tököm jóval nagyobb, mint a másik.
- m: *(vizsgálgatja)* hm. tényleg nagyobb. mióta van ez?
- p: pár hete. ez biztos rák.
- m: rák a fenét! miért kell mindjárt a legrosszabbra gondolni?
- p: mi lenne? mitől dagad meg az ember töke?
- m: mit tudom én? de nem kell mindjárt temetni magad. megnézem a neten. *(kimegy, megkeresi a laptopját)*
- p: vettél vörösbort?
- m: hú! elfelejtettem, de vettem sört meg fehérbort. majd lemegyek később.

p: tudod, hogy nem bírom a fehérbort, égeti a gyomrom. a sört meg nem kívánom, csak nyáron.
m: mindenesetre menj el orvoshoz!
p: *(fejét törli)* mi?
m: menj el orvoshoz!
p: én nem megyek le, drámát köll írnom!
m: orvoshoz menj el, te hintaló! *(közben a másik szobában keresgél a neten, egy hokedlin ülve, ölében laptoppal)*
p: jó, majd elmegyek. de mikor?
m: holnap, holnapután. mit tudom én?

2. jelenet

(az öndiagnózis)

(p öltözködik, m ölében laptoppal keresgél)
m: na. lehet, hogy ez hydrocele.
p: hogy mi?
m: magyarul herevízsérv. fölolvassam?
p: hol a titós majicám?
m: nem tudom. ahova tetted. a gojko mitityest a hálóban láttam, az nem jó?
p: nem. délután főzni megyek a tévébe. és a titósat akarom fölvenni.
m: főzni? nem is mondtad.
p: de mondtam.
m: nem. nem mondtad. de mindegy.
p: balázsatinak, tudod a rádiós írónak, újvidékre köll mennie hirtelen, és engem ajánlott. munka.
m: akkor nem jössz színházba? igazán mondhattad volna.
p: telefonba mondtam tegnap. *(magának)* vagy csak akartam? mindig sok dolgod van, mikor hívlak.
m: jut eszembe újvidékről. tudod, hogy a város megpályázta az európai kulturális főváros címet?
p: nem. és mikorra?
m: nem emlékszem. talán 2021.
p: na, majd azok is jól elsikkasztják a pénzt. mint a pécsiek.
m: honnan tudod?
p: van egy sejtésem.
m: és mit főzöl?
p: rozsdás marhát.
m: *(engedékenyen)* jól van. akkor menj a tévébe, majd fölhívom valamelyik barátunkat, csak ráér valaki színházba jönni velem. na fölolvassam, amit a herevízsérvről találtam?
p: lehet, valamelyik gyerek is ráér. olvasd.
m: *(gyorsan, hadarva, szenvtelen hangon, mint a tévébemondók, olvas):* A herevízsérv kialakulását okozhatják gyulladások vagy korábbi sérülések is, azonban a kialakulás okai nem mindig tisztázhatóak. Tünetei viszont mindig ugyanazok, a here külső burkai között víztiszta folyadék gyűlik össze,

ami igen nagy méreteket érhet el. Ez általában egy lassú folyamat, és esetenként fájdalommentes, így a betegek csak vizuálisan vagy tapintással veszik észre a betegséget.

p: én is tapintással vettem észre. meg láttam is. te hogy nem láttad? és mit lehet vele csinálni?

m: (*vállat von, tovább olvas*) A herevízsérv műtét akkor válik szükségessé, ha a here burkai között lévő folyadék *összegyűlik, és a burkok között feltöltődik*. Ezért igazából nem is tartozik a klasszikus értelemben vett sérvek közé, hiszen a here burkai között normál esetben is megtalálható némi folyadék. Ennek az a szerepe, hogy a heréket megvédje az ütésektől, illetve a hétköznapi mozgás során bekövetkező kisebb ütődésektől.

p: ááá! ki tette a titós majicám a törölközők közé?

m: figyelsz te rám egyáltalán?

p: figyelek, persze. de az orvosban jobban bízom, mint a wikipédiában. de az érdekel, mit és hogyan csinálnak ezzel a ... vibrokenével vagy hogy is mondják? mi is ez?

m: hydrocele. herevízsérv. (*olvas*) A herevízsérv mind fizikailag, mind esztétikailag zavarhatja a beteget. Esetenként olyan mértékűvé is válhat, hogy akár a mozgást is korlátozhatja.

p: engem nem zavar semmiben. sőt, egyre fickósabban nézek ki. (*megmarkolja a tökeit*)

m: de még zavarhat. nem emlékszel a szerelem kolera idején című marquez-regényre?

p: nem.

m: ott is térdig ér az öregek töke. most jutott eszembe.

p: kösz. bár az enyémnek még van mit dagadnia. és milyen a műtét? kiherélnek?

m: (*nevet*) hááá! majdnem. (*olvas*) A műtét során a burkot kifordítjuk, így a beavatkozás nyílt feltárásból történik. Nagyobb sérvek és felnőttek esetén a herezacskón ejtett kis metszéssel, míg gyerekeknél, kis elváltozás esetén rövid alhasi metszéssel.

p: altatásban?

m: (*olvas*) Természetesen intézményünk törekszik arra, hogy ez a beavatkozás is fájdalommentes legyen a betegek számára. Ennek érdekében a beavatkozást rövid altatásban vagy gerincérzéstelenítésben végezzük. Felnőtteknél, ha kis elváltozásról van szó, még ez sem szükséges, mivel az ő esetükben a hydrocele műtét helyi érzéstelenítésben is elvégezhető.

p: én az altatást választom, a gerincérzéstelenítést már kipróbáltam, amikor achilles-ín szakadásom volt. kurva szar.

m: magas a vérnyomásod, nem biztos, hogy elaltatnak.

p: ja. és még nem is biztos, hogy vízsérv.

m: lemegyek borért. hozzak még valamit?

p: ráérsz még. (*gyöngéden átöleli, fülébe suttog*) belenyújthatom meztelen nyelvem a szádba?

m: (*nevet*) nyelvtartó nélkül?

p: ühüm.

m: ragyogó rést szeretnél a szőrszálak között?

p: ühüm. két szilvát a combod között. (*csókolóznak, egyre hevesebben, s táncolnak az ágy felé*)

m: forró part vagyok, szomjúhozom.

p: ühüm.

m: vágyam megtöri a vízfelszínt. döfjél belém. (*szeretkeznek*)

d2: (*váratlanul megjelenik, tanácstalanul néz körbe*) elhagyott penészes kabát énekel az esőben. (*kis szünet*) mikor megérkeztem újidékre, már mindenki itt volt. az ébredés nem szimbolikus.

3. jelenet

(az orvosnál – a diagnózis)

á1: 128-aska! gyűjön be! (*p bemegy az orvosi rendelőbe*)

d: péter? mi a panasza, péter?

p: megnagyobbodott a bal herém.

d: fájdalmai vannak?

p: nincsenek.

d: vetközzön le. (*egy orvosi ágyhoz tereli, p leveszi a nadrágját, majd az alsógatyáját is*) na nézzük. (*d megmarkolja p herezacskóját*)

p: jaj, ez fáj.

d: azt mondta, nincsenek fájdalmai.

p: eddig nem voltak.

d: ez bizony hydrocele és ágyéksérv is. műteni kell. de ha már itt van, nézzük meg a prosztatáját meg a húghólyagját is.

p: muszáj?

d: hajoljon csak előre, semmiség az egész. (*megcsörren d mobilja, fölveszi, közben kesztyűt cserélve beszél*) szia kislányom... hogy mi? mondtam, hogy még nem mehetsz fesztiválra... nem és nem... itt az utcazene, legyen az elég... mi?... hogy orozára? a drogosok közé? szó sem lehet róla. mi az, hogy apád megengedte? a múltkor is hárman hoztak haza, amikor elengedtelek egy hajnalig tartó buliba. nem. a voltra sem mehetsz! a saundra sem. hogy mi? ébredés boroszlóban? az is egy fesztivál? no, arra sem! és sehova. majd ha elmúltál 18 éves, akkor oda mész, ahova akarsz. ha megkeresed rá a pénzt. dolgozom amúgy. szia. (*kinyomja*) ah ezek a gyerekek. vannak gyerekei? (*nem vár választ. míg beszélt, megvizsgálta p-t, a középső ujját jó sokáig p ánuszában mozgatva, aki sziszegve és fájdalmas arccal támaszkodik az ágyának*) enyhe prosztata duzzanat (*ezt az ápolónő felé mondja, majd p-hez*) vannak alhasi fájdalmai?

p: nincsenek.

d: na feküdjön az ágyra. nem hasra, hanyatt. (*bekeni valami kenőccsel p alhasát, és ultrahanggal vizsgálni kezdi, majd az ápolónő felé*) nincs semmi elváltozás. (*p felé dob egy csomó papírtörölt*) törölje meg magát, öltözzön föl! (*p felöltözik, és indulna kifelé*)

d: hova megy? meg kell beszélünk a műtétet. ráér június 15-én?

p: nem. nem leszek itthon.

d: miért? hova megy?

p: lengyelországba. wroclavba, azaz boroszlóra.

d: és mit csinál ott?

p: meghívtak egy kulturális programra. voltaképpen egy író táborba.

d: maga újságíró?

p: nem. csak író.

d: mint kosztolányi?

p: olyasmi.

d: és mit ír?

p: szövegeket. most épp drámát.

d: miről?

p: most épp kiről. matuska szilveszterről.

d: az meg ki?

p: merénylő. ő robbantotta föl a biatorbágyi viaduktot.

d: ja, tényleg. erről mesélt valamit a nagyapám. az ő barátja vagy nagybátyja is azon a vonaton utazott. jó magának. viszlát.

p: viszontlátásra.

d2: *(kimenet egymásba botlanak, d2 megfogja p vállát és az arcába suttogja)* úgy tárul elé a kórház, akár egy színpad. itt sokféle dráma játszódik, fiatalember! ébredés wroclavban! ne feledje: ébredés wroclavban!

4. jelenet

(kórházi fölvetel)

m: aggódsz?

p: miért? te nem aggódnál?

m: de. tudod, mennyire rettegek az orvosoktól.

p: akkor miért kérdezed?

m: csak próbálok beszélgetni veled. megnyugtatni.

p: nem a te tőködöt fogják fölvágni.

m: jó, de ez csak egy kis tízperces operáció. tekintsd plasztikai műtétnek!

p: jó. annak tekintem.

m: rutinműtét. évek múlva jót fogunk röhögni rajta.

p: na a rutinműtét szótól kiver a víz.

m: miért?

p: nem'tom. amikor a fiam manduláját vették ki és beszéltem telefonon az ónejemmel, akkor mondták neki az orvosok, hogy rutinműtét. azonnal otthagytam csapot-papot, és rohantam a kórházba.

m: és történt valami?

p: nem. semmi.

m: hát akkor?

p: de történhetett volna. utálom azt a szóösszetételt, na.

m: amúgy meg gazdagodik az életrajzod. a személyiségedről nem is beszélve.

(ápolónő hangja, 128-aska, jöjjön be, p bemegy)

d1: jó napot, péter!

p: jó napot, doktor úr!

d1: most elvégzünk egy tesztet. foglalkozása?

p: lumpenértelmiségi.

d1: az meg mi?

p: szellemi szabad.

d1: ne viccelődjön! van magának valamilyen komolyabb betegsége? cukorbetegség például?

p: nincs.

d1: műtötték?

p: igen. volt mandulaműtétem, gyerekkoromban szemműtétem. és achilles-ín műtétem, nem is tudom, körülbelül tíz éve.

d1: sportsérülés?

p: igen. foci.

d1: érzékeny-e valamilyen gyógyszerre?

p: nem tudok róla.

d1: betadinra?

p: nem.

d1: allergia?

p: reggeli életallergia.

d1: az meg mi?

p: így szoktam nevezni a reggeli prüszkölést.

d1: dohányzik?

p: igen. ja és néha érzek valami enyhe égető fájdalmat vizelés közben.

d1: iszik?

p: igen.

d1: mennyit?

p: ezt hogy érti? naponta?

d1: hát, ha naponta, akkor naponta értem.

p: hát egy-két sört legurítok majd' mindennap, nyugtató helyett, és egy palack vörösbort is, mert az jó a szívre meg a véredényekre.

d1: töményet?

p: csak hétvégén.

d1: ez az égető fájdalom lehet a szeszek hatása. csak hogy tudja. főleg a töményeké.

p: hm, ezt még sose hallottam.

d1: most hallotta. akkor megvizsgálom. (*megvizsgálja p herezacskóját*) magának nincs lágyéksérve, ez jó hír. ezt a műtetet valószínűleg helyi érzéstelenítésben fogjuk elvégezni. de majd a főorvosaszony eldönti. a lidocain hat magára?

p: hogy?

d2: (*benyit, tanácstalanul álldogál az ajtóban, mint aki nem tudja, hol van*) settenkedő szerepek várnak ránk a kórház sötét zugaiban. adjon ihletet, fiatalember, a kultúra területén! (*behúzza az ajtót, elmegy, p és d1 csodálkozva néz egymásra*)

d1: szóval, khm, amikor elmegy fogorvoshoz, akkor el szokott zsibbadni?

p: ja, nem hallottam jól. igen, el.

d1: kinek szolgálhatunk fölvilágosítással az állapotáról?

p: milának.

d1: ő kije magának?

p: az élettársam.

d1: rendben. van valami egyéb panasza, amit el akar mondani?

p: igen. aranyér gyulladásom van.

d1: hát a beöntéstől, így, hogy nem gerincérzéstelenítés lesz, megszabadul. itt írja alá! (*p aláír egy papirost*) viszontlátásra, péter.

p: viszontlátásra, doktor úr.

intermezzo 1.

(kórházudvaron cigizve m-mel)

m: hogy ment?

p: jól. lehet, megúszom a beöntést.

m: mert?

p: nincs lágyéksérvem. a doki szerint.

m: az jó.

p: nem szeretném, ha az aranyér gyulladással végbelembe nyomkodnának valami csövet.

m: akkor én megyek. vagy maradjak még?

p: nem, menjél csak!

m: gondoltam, főzök valamit a gyerekeknek. és majd holnap neked is valami finomat. mit szeretnél?

d2: (ahogy szokott, váratlanul jelenik meg) én jelentek a kór házából. csakis én. fehér falhoz visznek, fal fölé emelnek. új célok kitűzésére hivatott, fiatalember!

m: ki ez?

p: nem tudom. már többször összefutottam vele. a kórház szelleme.

m: na! ne beszélj már hülyeségeket!

p: mondom, hogy nem tudom. valami buggyant orvos. mintha idézetekkel bosszantaná a pácienseket. kísértetiesen hasonlít matuska szilveszter egyik fényképére. egyébként rozsdás marhát kérek.

m: meglesz. (megcsókolják egymást, elköszönnek)

5. jelenet

(a műtét előtt)

d: (beront p szobájába, aki oldalt fekvően olvas) no álljon csak föl! hadd vizsgáljam meg még egyszer! tolja le a pizsamanadrágját!

p: mi van? nem értem.

d: tolja le a nadrágját, meg akarom vizsgálni!

p: itt?

d: igen, itt. (p letolja, d megmarkolja a tökeit, p fölszisszen) hm, lehet, még sincs lágyéksérve. akkor helyi érzéstelenítésben operáljuk! készüljön, nemsokára visszük! (elviharzik)

á1: 128-aska?

p: igenis!

á1: itt a nyugtatója (kap egy fél nyugtatót, p nézegeti, mintha egy meztelencsigát)

p: ez az egész? nem valami sok.

á1: ennyire tellik az ekléziátú.

p: (maga elé) tudom, hogy ellopjátok (p benyúl a kis szatyrába, elővesz egy tablettát, tétovázik, aztán elővesz még egyet, bakapja, lenyeli, majd elővesz egy harmadikat is, azt is bekapja, lenyeli)

d2: (a háttérből figyelte az egészet) mikor megérkeztem újvidékre, a kórházba mentem. küldöttségünk sok hasznos ismeretre tett szert. (elbotorkál)

á2: 128-as?

p: igen.

á2: én fogom megborotválni. tolja le, kérem, a nadrágját! *(elkezdi a borotválást, majd abbahagyja, nézegeti a borotvát)* a fenébe, nagyon életlen! megyek, hozok másikat.

p: *(maga elé)* hm. most kéne adnom egy kis borraivalót, de nálam semmi pénz nincs, mila meg még nem jött meg. a francba! pedig meg is érdemelné. no, mindegy, csak nem vágja le a tökömet.

á2: na szereztem egy jobbat. eezz igen! ezzel már jobban megy. *(közben megjön m. p mutogat neki, hogy adjon pénzt az ápolónak, úgy, hogy az ne vegye észre, de m nem érti.)*

p: *(m-hez, mikor végez az ápoló)* hívd mán meg az urat egy kávéra! *(m kapcsol, ad valami pénzt az ápolónak, az egészet bőrleszkként képzei a szerző, de tökmindegy, úgysis a rendező dönti el 😊)*

m: bocs, nem kapcsoltam.

p: még jó, hogy a kávé értetted.

m: ja, így fizettük le a lengyel határőröket. *(összebújva kuncognak, amikor bejön á2)*

á2: akkor megyünk a műtőbe! *(kitolja)*

6. jelenet

(a műtét)

(egy hatalmas hodály, mindenhol orvosok műtenek, 5–6 műtőasztalon, olyan az egész, mint egy gyár-csarnok, minden avított, kopottas, p-t á2 leteszi a bejárati ajtóhoz közel)

á2: sok szerencsét, viszlát!

p: *(kicsit kábultan a nyugtatóktól)* viszlát. *(fölnéz)* jesszus, hova kerültem?!

d2: *(megáll p ágya mellett)* szeretem átnyomni a gyógyszert a fólián, épp olyan érzés, mint kinyomni egy Barbie baba gyöngyszemét. *(el)*

á1: 128-aska?

p: igen.

á1: mingyá' sorra kerül ám! ah, már mehetünk is!

p: jó napot! *(semmi válasz, bemosakodott, maszkos orvosok, ápolók áteszik a műtőasztalra)*

d: most leszíjazzuk és beadjuk az injekciót. picit várunk, aztán elkezdjük a műtétet.

d1: ne aggódjon, nem lesz hosszú. fölmetsszük a herezacskót, a folyadékot lecsapoljuk, visszavarrjuk, és már kész is.

d: most várunk egy kicsit.

d1: *(ahogy az orvosok szoktak műtét közben beszélgetni, szenvtelenül, figyelemelterelésként, d-hez)* hallotta, hogy újvidék esélyes az európa kulturális főváros címre?

d: miért érdekli ez magát?

d1: ott születtem.

d: igen?

d1: most olvastam a neten... *(de d-t nem érdekli a téma)*

d: szikét!

d1: elszívót! tampont!

p: úristen! ez fáj, nagyon fáj!

d1: mi az? mi történt?

d: nem tudom. néha van ilyen.

d1: az előbbi páciensnél is ezt csináltuk, annak miért nem fáj?

d: nem mindenki egyformán reagál rá. hol az altatóorvos? kéne még érzéstelenítő.

d1: elment kávézni.

d: valaki szóljon már neki! *(p-hez)* nyugodjon meg, mindjárt vége!

p: *(folyamatosan üvöltözik, fészkelődik, rugdalózik)* de fáj, nagyon fáj! az istenit! ez kurvára fáj!
(p félig kiszabadul és rúg egy nagyot)

d: az isten bassza meg! altatást azonnal! levágtam a heréjét! altatás! a kurva isten bassza meg!
(p-t elaltatják, lassan elcsitul)

7. jelenet

(a gyónás)

(p-t tolják be a kórházi szobába, hatalmas pólya a lába között, mila szaladgál körülöttük)

m: mi történt? az istenért! mi történt?!

á1: nyugodjon meg, asszonyom! e' köllött a'tatni, de minden rendbe' van.

m: miért kellett elaltatni? nem helyi érzéstelenítésről volt szó?

á1: én nem t'ok semmit se, majd a főorvosasszony megmagyarázza.

m: és hol van a főorvosasszony?

á1: a müttőbe'.

m: és mikor jön ki?

á1: aztat nem lehessen tudni.

(m odaül p mellé az ágyra és simogatja p fejét, elborzadva nézi a hatalmas pólyát a lába között)

d1: asszonyom, kijönne egy percre?

m: mi történt?

d1: nem tudjuk még pontosan. vizsgáljuk az esetet.

m: hogyan nem tudják? valamit csak tudnak.

d1: nos, nem is tudom, hogy mondjam el. új vagyok még itt, ráadásul vidéki, és nem is volt ilyen esetem. a főorvosasszony is teljesen kiván. ami a lányával történt... most meg ez...

m: mi történt a lányával? bár mit érdekel ez most engem?!

d1: hát elengedte egy gólyabálba és ott... fesztiválra nem akarta elengedni... ki gondolta volna, hogy egy gólyabálon...

m: mi lett vele?

d1: nem tisztem elmondani.

m: ja tudom, olvastam az újságban. a híradóban is foglalkoztunk vele.

d1: maga újságíró?

m: igen.

d1: tévés?

m: igen.

d1: hú, bassza meg!

m: elmondja végre, mi történt? az igazat!

d1: a férjére...

m: nem a férjem. fölnőtt ember nem házasodik.

d1: bocsánat. tudom is, én vettem fel. szóval... az élettársának... ki kellett vágnunk...

m: miiiiiit??? kimiskárolták?

d1: hát nem így fogalmaznék... különben a miskárolás a nőstény...

m: ne nőstényezzen itt nekem, mondja meg, mi történt!

d1: *(befejezi maga elé a mondatot)* ... a nősténydisznó ivartalanítása. asszonyom! nem történt akkora nagy tragédia, de tény, hogy el kellett távolítanunk a férje... öööö.... élettársa, khm, bal heréjét. hozzak egy széket?

m: jaj! hozzon! és ki mondja meg neki? *(leül)*

d1: majd mi. de ne aggódjon, a szexuális életük, ha minden jól megy, és nem lépnek föl komplikációk, és reméljük, nem, teljesen zavartalan lesz. még gyereket is tudnak nemzeni.

d2: *(dúdolva megy el mellettük, d1 és m csodálkozva nézik)* mikor megérkeztem újvidékre, a szertőmhöz mentem. nőm haja, akár a bársony. rendkívül fontos.

m: gyereket már csináltunk eleget, most már valami mást szeretnénk. szerettünk volna.

d1: értem.

m: dehogyan érti. tudja maga, kit heréltek ki?

d1: mondom, hogy nem heréltük ki. a herélés is ivartalanítás. ő nincs, khm, teljesen ivartalanítva. baleset történt.

m: de mi történt? hogyan? följelentést akar? nyilvánosságot? ha nem, akkor beszéljen!

d1: erről nem beszélhetek, csak a vizsgálat után. *(suttogóra fogja)* de annyit elmondhatok, hogy a férjére nem hatott az érzéstelenítő, és mire csillapíthattuk volna a fájdalmát, valahogy kiszabadult, nem tudtuk lefogni sem, és ahogy rúgkapált, hát a szike belefúródott a heréjébe. valószínűleg elpudivásodtak a szíjak. nincs pénze a kórháznak.

m: jesszusom. *(sír)*

d1: azonnal, khm, elaltattuk. nem, khm, szenvedett sokáig. *(tovább krákog)*

m: kérem, most hagyjon magamra!

d1: még egyszer: nagyon sajnálom.

m: menjen már el a fenébe! kérem, szépen! *(az orvos után üvölt)* tudják, hogy egy poszttraumás stresszben szenvedő katonával csinálták ezt? *(d1 megtorpan, de megy tovább)*

intermezzo 2.

(közben a másik szobában)

d: *(erősen pofozza p-t)* ébresztőöööö! ébredjen föl!

p: mi van? hol vagyok?

d: kórházban van. föl kell ébrednie!

p: mi? hol?

d: ébren van?

p: azt hiszem.

d: alá kéne írnia itt ezt a papiroost. azt, hogy sikerült a műtét.

p: milyen műtét!

d: hydrocele műtétje volt!
p: milyen kelés?
d: vízsérv. mindegy, írja alá! itt!
p: jól van. hol?
d: itt, ni!
p: fáj a fejem.
d: mindjárt elmúlik.
p: a lábom köze is fáj.
d: kap fájdalomcsillapítót. *(matat az infúzió körül, de nem csinál semmit, azaz jól láthatóan nem ad fájdalomcsillapítót)* jól van, most már alhat. *(magának)* a tököd hült helye fáj, te rugdalózó barom. jaj, mennyi bajom lesz még ebből. és még a lányom is ...

8. jelenet

(a hallucináció)

(p az ágyon fekszik, rángatózik, lázalmában félrebeszél. m mellette ül, simogatja, hol a hasát, hol a fejét, csitítgatja)

p: mikor megérkeztem újvidékre, nem volt ott senki... nyálkás titok... hangja van... illatozik... ne gyújts villanyt... nem viselem el a fényt... még egy perc és már itt sem vagyok... a kórház egy nagy színpad... itt mindenféle dráma játszódik... ihletet ad....

m: csssss! nyugodj meg. a felhő, rózsáin megindul feléd...

p: settenkedő szerepek vadásznak ránk a kórház sötét zugaiban... ébredés wroclawban...

m: csssssss! nyugodj meg! pupillád szegezd fölém...

p: elhagyott penészes kabát énekel az esőben... boroszló elesett... negyvenezer halott...

m: csssssss! minden test fű. hangja van, illatozik.

p: szeretem átnyomni a gyógyszert a fólián, épp olyan érzés, mint kinyomni egy Barbie baba gyöngyszemét... jelen lehetünk wroclawban...

m: csssss! még ma fölédredünk egymásban...

p: *(váratlanul fölül és fölívölt)* lötytyedt s kimustrált here, miért űzöd el fiadat? sintérek a szintéren!!! megdöglötök mind!!! *(majd mintegy magának)* pakolunk le a pódiumról, ez már nem alakítás... marad a póre placc... *(még halkabban)* új célok kitzzésére vagyok hivatott...

m: nővér! nővér! észhez tért! azt hiszem! *(csönget)*

p: *(m-re néz)* hol vagyok?

m: kórházban. műtét után vagy, édesem. jobban vagy? deliráltál.

p: fáj a fejem. és a lábom közt is.

m: kérsz valamit?

p: van valami gyümölcs?

m: van. őszibarack.

p: kérek. meg fájdalomcsillapítót is. *(falja az őszibarackot, m készségesen segédkezik, elővesz valami port)*

m: ez az a por, amit legjobban szeretsz. tíz percen belül hat.

á1: *(berobog, kitepi a barackot a kezéből)* nem szabad ennie!

p: miért nem?

á1: mer' okánni fog! oszt aztán takaríthatunk!

p: sose hányok! *(öklendezni kezd)*

á1: nem megmon'tam! hijába szólunk mi előre!

p: nem emlékszem, hogy szóltak volna.

á1: mi mindig szólunk.

m: jó, majd én föltakarítom. *(elővesz p csomagjából egy százas papírzsebkendőt és hányingerrel küszködve föltörli p hányadékát)*

á1: *(magának)* na azé. *(elviharzik)*

p: mi történt itt? *(gondolkodik)* nem is köllött volna aludnom, nem?

m: nem. majd a főorvosasszony elmondja.

p: csak nem műhiba történt?

d1: *(ekkor lép be)* nem műhiba. baleset.

p: milyen baleset?

d1: nem hatott magára az érzéstelenítő, és mire csillapíthattuk volna a fájdalmát, valahogy kiszabadult. *(látszik, ahogy p emlékezik)* nem tudtuk lefogni sem, és ahogy rúgkapált, hát, khm, a szike

belefúródott a heréjébe, és... és... kettévágta. valószínűleg elpudvásodtak a szíjak. nincs pénze a kórháznak újakra. nem szenvedett sokáig.

p: nem a faszát. az idő ilyenkor különösen relatív.

d1: rögtön elaltattuk.

p: rögtön a tökömet. biztos én kávéztam a műtőasztalon.

d1: ne beszéljen így velem. mi mindent megtettünk.

p: ja, mindent.

d1: különben meg aláírta a magas kasztrációhoz szükséges nyilatkozatokat.

p: hogy mit írtam alá?

d1: a magaskasztrációhoz...

p: nem. írtam. alá. semmit.

d1: itt az aláírása. a magáé, nem?

p: az enyém. de könnyen hamisítható. (*m-hez*) nem emlékszem.

d1: majd még visszajövök. (*el*)

d2: (*az ajtóból*) élvezi a sintér, mint ürül a szintér. (*magának*) az ébredés című rendezvénysorozaton.

intermezzo 3.

(*varratkiszedés előtt a fogorvosnál, aki enyhe erdélyi tájszólásban beszél*)

f: szervusz, péter! gyere be.

p: szerbusz. (beül a fogorvosi székbe)

f: nos? mi a gond?

p: fáj itt hátul a fogam.

f: hát ez bizony mozog. a jobb felső nyolcas. a bölcsességfogad.

p: és?

f: nagyon súlyos ínsorvadásod van, nem tudok vele csinálni semmit.

p: ki kell húzni?

f: sajnos, igen.

p: hát legyen. igaz, hogy az erdélyi fogorvosok húzni tudnak legjobban?

f: ezt meg ki mondta?

p: egy kolozsvári barátom.

f: hát a te esetemben nem lehet mit tenni. ilyen súlyos ínsorvadást én még nem láttam.

p: és ez mitől van?

f: genetika. a szivarozás s a nem megfelelő szájhigiéncia ... s c-vitaminhiány

p: sok gyümölcsöt eszek...

f: ezek a gyümölcsök már nem az igaziak.

p: vagy a gyógyszergyárak hirdetik ezt, hogy több gyógyhatású szert tudjanak eladni.

f: gondolod?

p: és akkor a falusi fogorvosok zsenialitásáról nem is beszéltem.

f: ezt hogy érted?

p: majd egyszer elmesélem. vagy megírom. most legyen elég annyi, hogy például érzéstelenítés nélküli fúrás, foggyökérkezelés, részegen.

f: te voltál részeg?

p: nem, a fogorvos. fölszúrt majdnem a szememig.

f: jaj, szegénykém. na kapsz egy lidocaint. ez most fájni fog. a gyerekeid hogy vannak?

(p. sziszeg, könnybe lábad a szeme, szóval minden, ami ilyenkor történni szokott a fogásznál)

p: (öblítés után) a nagyobbik fiam buddhista főiskolára készül.

f: ezt nem értem, mi van abban a buddhizmusban? miért nem a keresztény gyökereikből táplálkoznak ezek a mai fiatalok. zsibbadsz lassan?

p: nem tudom. a buddhizmus szabadabb. például nem folytattak keresztes háborúkat. nem gyilkolásták egymást, mint a reformátusok és a katolikusok, szelíden térítenek.

f: gondolod?

p: hogy csak egy példát említsek, amelyet nemrég olvastam. a boroszlóiak a reformáció alatt, lutheránusok lettek, majd erős kényszer hatására újra katolikusok. képzelheted, mi volt az erős kényszer.

f: hm. hogy te miket olvasol?! szerintem most már elzsibbadtál. no akkor lássunk neki!

p: (üvölt) áááj. áááj!

f: mindjárt kint van. mi az isten ez?

p: (tamponnal a szájában) nehem t'om.

f: nem hat rád a lidocain? nem iszol te túl sokat?

p: miért. az számít?

f: hát valakinél igen. lidocain rezisztens vagy. s ez biztos. mindenhol mondd ezt. s ultracaint kérj!

p: épp most operáltak vízsérpvel. és nem hatott rám az érzéstelenítő.

f: hogy mondd? s miért nem szóltál nekik?

p: képzelheted, hogy' üvöltöttem. de azt hittem, keveset adtak. tudom, hogy lopják a lidocaint.

f: ó, szegénykém!

p: majd elmesélem. vagy megírom és elküldöm. mivel tartozom?

f: adjál nekem ... hát ez négyezer lenne ... tudod, mit ... adjál kétezetet.

p: (odaadja pénzt) no, szerbusz.

f: szervusz, péter.

9. jelenet

(varratkiszedés – végjáték)

(kórházi folyosó, p kezében vastag könyv, a háború és béke, mondjuk. látszik, föl van készülve egy hosszú várakozásra, a rendező dolga lesz a színpadon ábrázolni a hosszú várakozást, én ehhez nem értek ☺, mellette m, az okostelefonján híreket olvas, közben d főorvosasszony többször elmegy előttük, de köszönésüket sem fogadja)

p: hát túl jól sikerült ez a plasztikai műtét.

m: most már mindegy, túl vagy rajta.

p: túl. még jó, hogy nem vagyunk terroristák. vagy illegális pártmunkások.

m: miért mondd ezt?

p: mert ott, a műtőasztalon, mindent bevallottam volna.

m: próbáld meg elfelejteni!

p: nem tudom. mindent és mindenkit elárultam volna.

m: ilyen az ember, nincs ebben semmi.

p: téged is. ezzel nehéz szembesülnöm. a fájdalom a legnagyobb gyalázat.

m: és a szégyen?

p: épp ez az. a fájdalom szégyen. és gyalázat. az isten faszát.

m: mi van? hinni kezdtél istenben?

p: ja, ha nincs isten, nincs fasza sem? így érted?

m: bizonyíték nincs rá. te mondtad.

p: ja, agnoszticizmus.

(miután d főorvosasszony többször elment, ők mindannyiszor fölemelkedtek, hogy tán most majd hajlandó lesz fogadni p-t, és miután ez nem történt meg, egyszer csak ott terem d2 doktor)

d2: *(dúdol)* hallod-e az ócska dallamot... segíthetek? vagy a főorvosasszonnyal van valami... *(és itt a kezével olyan mozdulatot tesz, ami hálapénzt jelenti)* elintézni valójuk?

p: *(hirtelen döntéssel)* nem, nincs. varratkiszedésre jöttem. mehetek magához?

d2: természetesen. fáradjon be. *(mindketten bemennek)* kérem, vetközzön le. *(p rutinosan levetkőzik, és fölfekszik az ágyra, szétrakja a lábát, d2 matát valamit, majd megjelenik egy hosszú, a vége felé tompaszöveget bezáró ollóval. megindul p lába köze felé, látszik, hogy remeg a keze, ahogy odahajol, egyre jobban. p rettegve nézi, moccanni sem mer. d2 megtalálja a varratot, egyet elvág, újra próbálkozik, nem sikerül)*

d2: *(nézi az ollót)* mi van? magát összedrótózták?

p: nem tudom, nem láttam.

d2: pedig ez egy jó olló. svédacél. *(újra közeledni próbál, de p ijedtében rúg egyet, véletlenül eltalálja d2 könyökét, az olló d2 arcába fúródik, hátrahököl, megcsúszik, hanyatt vágódik, tarkóját beleveri egy fém szemetesvödörbe, rúg kettőt-hármat, majd elcsendesedik. p meredten nézi.)*

p: segítség!!! orvost!!! *(minden szereplő betódul az ajtón, dermedten nézik d2-t, végül m odamegy hozzá, megnézi a nyaki ütőerét, lemondóan legyint, legutoljára jön be d főorvosasszony, lerogy egy székre)*

d: no, írókám, most mindketten jól rábasztunk. hívja valaki a rendőrséget!

p: *(hipnotizáltan)* amikor megérkeztem újvidékre, mindenki eltűnt.

vége

(Figyelem! A dráma nyomokban – eredeti vagy torzított formában – Gobby Fehér Gyula-, Ladik Katalin-, Petri György- és Sziveri János-idézeteket tartalmazhat, valamint a 2016. január 20-i Magyar Szó Ébredés Wroclawban c. tudósításának egyes mondatait is fölhasználtam.)

